

ת"פ 26859/10/15 - מדינת ישראל נגד בלאל חסן, ערואת עטור

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 26859-10-15 מדינת ישראל נ' עטור(עציר)

ת"פ 598-12-15 מדינת ישראל נ' חסן(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מאשימה

מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד אבי אור זך מפרקליטות

מחוז חיפה - פלילי

נגד

נאשמים

בלאל חסן ע"י ב"כ עו"ד סאמר סאלח עלי ערואת עטור ע"י

ב"כ עו"ד סלים כנעאנה

גזר דין

1. שני הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסדר לעניין העונש בביצוע עבירות של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) + 29 + 25 לחוק העונשין ועבירות בנשק לפי סעיף 144(1)(א) + (ב) + 29 לחוק.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 27.9.15 בשעה 02:00 בבוקר כאשר בני משפחת גנדור נמצאו בביתם לאחר חתונת בנם בכפר ראמה מוקדם יותר באותו ערב, הגיעו שני הנאשמים ואחר לביתם כשהם רעולי פנים והנאשם 1 נושא אקדח בידו כאשר קשר עוד קודם לכן לשדוד את מתנות החתונה. הנאשם 1 נכנס ראשון לסלון הבית שם ישבו חמישה מבני המשפחה (המתלוננים) בעוד הנאשם 2 והאחר עמדו מאחוריהם בכניסה לסלון. הנאשם 1 דרך את האקדח, הרימו וסימן למתלוננים להיות בשקט ועשה תנועות של דרישה להבאת הכסף. בשלב זה המתלונן שהוא אביו של החתן, התקרר לנאשם 1, קפץ לעברו והחל להאבק איתו על מנת למנוע את השוד. בעת המאבק הוסטה ידו של הנאשם 1 ונורה כדור מהאקדח לכיוון הרצפה. בשלב זה הצטרף בן נוסף של אבי החתן למאבק ולפת את הנאשם 1 בצווארו ונשך אותו בכתף. בזמן זה כיוון הנאשם את הנשק לעבר אבי החתן, או אז בעט הבן באקדח והאקדח נשטט מידו של הנאשם 1. כתוצאה מכך נורה כדור נוסף לעבר המרפסת שם עמדו הנאשם 2 והאחר. הכדור פגע ברגלו של הנאשם 2 וגרם לו לחבלה חמורה. אמו של החתן הצטרפה למאבק ובעלה של בתם החזיקה את דלת הכניסה ומנעה כניסתם של הנאשם 2 והאחר לתוך הבית. לאחר שהנאשם 2 נחבל ברגלו, נמלטו הנאשמים והאחר מן הבית כשהאקדח ברשותם. בסמוך לאחר מכן הגיע הנאשם 2 למרכז רפואי "טרם" בכרמיאל שם הוא נעצר.

טיעוני המאשימה לעונש

3. צוין שהנאשם 1 בן 32, נמצא במעצר מיום 24.11.15. הנאשם 2 בן 34 ושוהה במעצר מיום 27.9.15. לחובת הנאשם 1 ארבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש ונשק והוא ריצה עונשי מאסר ובין היתר עונש מאסר ממושך בן 44 חודשים כאשר הרשעתו האחרונה משנת 2014. לחובת הנאשם 2 שלוש הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש ונשק והוא ריצה עונשי מאסר וביניהם עונשי מאסר ממושכים של 24 ו- 30 חודשים כאשר הרשעתו

האחרונה משנת 2015. כמו כן לחובתו מאסר על תנאי בן 6 חודשים בת"פ 13649-03-14.

4. המדינה ציינה שעבירות השוד הינן עבירות חמורות שלצידן עונש מאסר מירבי בן 20 שנות מאסר. בגין עבירות הנשק עונש המאסר המירבי עומד על 10 שנות מאסר.

5. באשר לשיקולי הענישה נטען שנפגעו הערכים החברתיים של שמירה על הקניין ושלמות הגוף.

6. המדינה הפנתה לפסיקה שהדגישה את חומרת עבירות השוד האלימות (ע"פ 6752/10 **יהודה טטראואשילי נ' מדינת ישראל** (5.4.2011); ע"פ 4841/13 **עומר ספי נ' מדינת ישראל**). נטען שהמקרה הנוכחי נמצא ברף העליון של מדרג עבירות השוד (ע"פ 772/13 **יחיא נ' מדינת ישראל** (29.6.2014) כאשר במקרה זה השוד בוצע באישון לילה לאחר תכנון מוקדם ותוך שימוש בנשק; ע"פ 4125/14 **תאופיק חרב נ' מדינת ישראל** (6.1.2015)). כמו כן נטען לחומרה מיוחדת מפאת הפריצה לביתם של אזרחים תמימים (ע"פ 6245/12 **איברהים אבו רגילה נ' מדינת ישראל** (6.7.2014)).

7. הוסף כי בביצוע מעשה שוד באמצעות נשק חם טמון פוטנציאל לפגיעה בגוף כפי שארע במקרה זה. הוזכר שהנאשם 1 דרך את האקדח עוד בכניסה לבית. נטען שהנאשמים לא חדלו ממעשיהם והפסיקו את המהלכים אך ורק משום שהנאשם 2 נורה במהלך האירוע.

8. באשר למתחם הענישה המתאים הפנתה המדינה למקרים הבאים: בע"פ 1521/14 **יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל** (16.9.2015) - בגין הרשעה בחבלה חמורה, עבירות נשק ועבירות נהיגה כאשר במהלך השוד במאבק עם מאבטחת נורה הנאשם בכף ידו בעוד שהמאבטחת הוכתה קשות, נקבע מתחם ענישה של 5 - 10 שנות מאסר ונגזרו 8 שנות מאסר בפועל בגין השוד. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהוגש.

בע"פ 227/15 **מדינת ישראל נ' חאלד חמד** הורשעו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון בקשר לפשע שוד בנסיבות מחמירות ועבירות נשק והתפרצות למקום מגורים. הנאשמים ארבו למתלונן מחוץ לביתו כשהם נושאים אקדח ושדדו סכומי כסף גדולים ממנו וירו לכיוון התקרה בעת יציאתם. על נאשם 1 נגזרו 4 שנים וחודשיים של מאסר בפועל תוך כדי הפעלת מאסר על תנאי בחפיפה חלקית ו- 4 שנות מאסר על נאשם 2. ערעור שהוגש ע"י המדינה הביא להחמרה בענישה ל- 5 שנות מאסר וחודשיים ו- 5 שנות מאסר בהתאמה.

בע"פ 4572/13 **ניסים אבו נאג'י נ' מדינת ישראל** הורשעו המערערים על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לביצוע פשע כאשר הם קשרו קשר יחד עם קטין לשדוד חנות תכשיטים, הגיעו לחנות מצויידים בנשק קר. המתלונן שנאבק בהם נחבל ושדדו מאות אלפי שקלים. הוטל עליהם 6.5 שנות מאסר בפועל בערכאה הדיונית וערעורם נדחה (סכום הפיצויים הופחת במידה מסויימת).

בע"פ 1178/14 **מדינת ישראל נ' שי שבתאי מיכלאשוילי** הוטל על הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל בגין שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר ועבירות אחרות כאשר נשדדה חנות תכשיטים באמצעות אקדח צעצוע. תוך כדי ביצוע העבירה הוכה המתלונן. בית המשפט העליון החמיר בענישה והעמידה על 52 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 2

בע"פ 6048/13 מוחמד בשיר חוסיין נ' מדינת ישראל הורשע המערער בשוד בנסיבות מחמירות כאשר הוא יחד עם שניים אחרים התנפלו על אדם ברחוב והיכו אותו וגנבו מכשיר טלפון וארנק עם ₪ 4,300 וכרטיסי אשראי. בית המשפט המחוזי גזר עונש של 46 חודשי מאסר בפועל וערעור הנאשם לעליון נדחה.

9. נטען למתחם ענישה הולם שבין 4 - 7 שנות מאסר במקרה דנן.

10. באשר לנסיבות האישיות של הנאשמים נטען שיש לזקוף לזכותם את הודאתם המהירה אך הודגש שמדובר בבעלי עבר פלילי מוכיח שריצו בעברם עונשי מאסר מכבידים שאימצו את הפשע כדרך חיים. כמו כן ביקשה המדינה להפעיל את עונש המאסר על תנאי לחובת הנאשם 2 בן 6 חודשים במצטבר לכל עונש אחר.

טיעוני ב"כ הנאשם 2 לעונש

11. נטען שחלקם של שני הנאשמים אינו זהה. נטען שהנאשם 2 אמנם הורשע בהחזקת נשק אך הוזכר שמדובר בהחזקה קונסטרוקטיבית כיוון שהוא לא החזיק בפועל בנשק ויתר על כן אף לא נכנס לבית. צוין עוד שהוא זה שנפגע בסופו של דבר מהירי כתוצאה מהמאבק בין הנאשם 1 לבין המתלוננים. כך נטען שחלקו של הנאשם 2 באירוע קטן באופן ניכר מזה של הנאשם 1 באירוע. נטען שהמדינה איזכרה גזרי דין חמורים במיוחד כאשר היה מדובר בעבירות מוגמרות ולא בעבירות ניסיון. הסניגור אמנם הודה שעל פי ההלכה אין להבדיל בין ניסיון לביצוע עבירה לבין עבירה מוגמרת אך טען שבפועל בתי המשפט מתחשבים בשוני בין השניים. הסניגור הוסיף וטען כי הטיפול הרפואי שקיבל מרשו היה לקוי וכי בשלב מאוחר יותר הנאשם 2 הובא לבי"ח בסכנת חיים. נטען עוד שהנאשם 2 עצור מזה מספר חודשים בתנאים מאוד קשים כאשר היה מאושפז בבי"ח של השב"ס ולא זכה כמובן לחופשות וביקורים. נטען עוד שנאשם 2 מתחרט עמוקות על מה שעשה ועובדה שהודה וחסך זמן יקר למערכת המשפט וחסך גם את הצורך להעיד את המתלוננים. נטען שמצבו הכלכלי הביא אותו להחלטות מוטעות.

12. לגבי מתחם הענישה נטען שאין ליטול את המאסר המירבי כנקודת ההתחלה אלא את המאסר המינימלי. הסניגור טען שמתחם הענישה ההולם נמצא בין 12 עד 18 חודשי מאסר בפועל והפנה לפסיקה מתאימה לדבריו ובין היתר לת"פ 64832-01-15 מדינת ישראל נ' ג'מאל מטר (12.1.2016) שם הורשעו הנאשמים שהינם בעלי פלילי על פי הודאתם בשוד מזוין, עבירות נשק וחבלה ברכב כאשר הם הצטיידו בנשק רב ושדדו בנק מלא בלקוחות תוך כדי ירי. נקבע מתחם ענישה שבין 3 עד 7 שנות מאסר והוטל עונש של 4 שנות מאסר בפועל על כל אחד מן הנאשמים.

בת"פ 13614-11-12 מדינת ישראל נ' שלמה טיאנו (23.5.2013) בוצעו מספר מקרי שוד של אותו קיוסק בשעות הלילה באמצעות אקדח דמה על ידי נאשם נעדר צעיר בן 24, עבר פלילי. הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 44833-02-15 מדינת ישראל נ' גבריאל בבייב (11.8.2015) הורשע הנאשם בנסייון שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין כאשר הוא ניסה לשדוד סניף דואר אך עזב בלי לבצע את זממו לאחר שזוהה. נגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 169750-04-14 מדינת ישראל נ' מאור כהנה (11.10.2015) נגזרו 26 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהודה

בעבירת ניסיון לביצוע שוד בנסיבות מחמירות יחד עם אחר של סניף דואר תוך איומי סכין.

בע"פ 5176/07 **קוסיי שקיראת נ' מדינת ישראל** (22.11.2007) נדחה ערעור על עונש שהוטל על המערער בגין ניסיון שוד בנסיבות מחמירות כאשר הוא ניסה לשדוד מסעדה באמצעות אקדח צעצוע ונגזרו עליו 22 חודשי מאסר בפועל.

13. נטען עוד שיש להטיל את המאסר על תנאי בחופף או לחלופין באופן חלקי בלבד. הסניגור ביקש להתחשב במצבו האישי של הנאשם 2 שהוא נשוי ואב ל- 5 ילדים ואין למצות עמו את הדין ויש ליתן לו אפשרות להשתקם.

טיעוני ב"כ הנאשם 1 לעונש

14. נטען שאין מדובר במקרה שנמצא ברף החמור של עבירות הניסיון לשוד. נטען שישנה חשיבות לכך שלא מדובר בעבירה מושלמת, שלא נלקח שלל, שלא נגרם נזק לרכוש ונטען עוד שלא הופעלה אלימות קשה כלפי שוכני הבית. ביחס לשימוש באקדח נטען שעיון זהיר בכתב האישום ובחומר הראיות מגלה שגם כאשר התנהל מאבק בין הנאשם 1 לבין המתלוננים וגם כאשר הנאשם 1 הרגיש שהוא נמצא בסכנה ועלול להחשף, הוא לא בחר להפעיל את הנשק. נטען שדבר זה מצביע על העדר כוונה לעשות שימוש בו בכל מקרה. נטען שהכדור נורה בטעות וגם אז הודגש כי הכדור לא נורה ע"י הנאשם. נטען שקיימת חשיבות לכך שהנאשם 1 לא הורשע בעבירת איומים ועבירה זו הוסרה מכתב האישום המתוקן ונטען שגם דבר משפיע על הדרך בה יש לראות את המצאות האקדח. נטען שבסופו של דבר מדובר בעבירת ניסיון שלא יצאה לפועל ללא שנלקח שלל וללא הפעלת אלימות. נטען שהצדדים השכילו להגיע לסולחה ויש להתחשב בה כמקובל.

15. לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם 1 נטען שלנאשם 1 יש נסיבות אישיות קשות והוא בא מרקע סוציו אקונומי קשה מאוד. נטען שבשבע השנים האחרונות הוא ניסה להעלות על דרך המלך, עזב את משפחתו וחי בעיר אחרת ועבד למחייתו. נטען שהנאשם 1 הודה בתחילת ההליך וחסך זמן יקר למערכת המשפט.

16. נטען למתחם ענישה הולם שבין 6 עד 24 חודשי מאסר.

17. הוגשה תמצית פסיקה לפיה העונשים בגין עבירות שוד בנסיבות מחמירות נעים בין עבודות שירות עד 24 חודשי מאסר (ת"פ 8603-09-14 **מדינת ישראל נ' יצחק פרטוש**; ת"פ 28673-04-14 **מדינת ישראל נ' שמואל מקסימוב**; ת"פ 17798-03-14 **מדינת ישראל נ' מאור דישראל**).

דין

18. העיד המתלונן, אבי החתן, שתאר את הסולחה (נ/1) שנערכה בין הצדדים. כמו כן העידה אשתו של הנאשם 2 ותארה כי הוא אדם טוב שעשה טעות וסיפרה על הקשיים שהיא חווה בגידול חמשת ילדיהם בהיעדרותו. העידה בת

זוגו של הנאשם 1 שסיפרה על מערכת יחסים יציבה ב-6 - 7 שנים האחרונות ותארה שנכחה שחל שינוי לטובה בהתנהגותו ועוד תארה כי שבועיים טרם נעצר נולד ילדם הראשון והיא מתקשה להסתדר לבד.

19. כל אחד מן הנאשמים הביע חרטה על המעשה וביקש סליחה מן המתלוננים.

20. הערכים החברתיים שנפגעו הם שלום הציבור ובטחון הפרט בביתו ושלמות הגוף (אם כי בסייג שמי שנפגע היה אחד מן השודדים). מידת הפגיעה בערכים האמורים היתה בינונית. מדיניות הענישה עלתה בעיקר מפסקי הדין שהגישה המדינה, אם כי בעניין זה יצוין שיש ממש בטיעוני הסניגורים: ביחס לנאשם 2 העובדה שלא הוא זה שהשתמש בנשק ואף היה קרבן לשימוש. ביחס לנאשם 1 - שהוא לא ניסה לעשות שימוש בנשק למרות המאבק האלים שהתפתח במהלך נסיון השוד. עוד יצוין לחומרה: שהתבצע תכנון מוקדם טרם ביצוע העבירה, חלקם היחסי של הנאשמים היה מוחלט, לאור המצאות נשק חם באמתחתם היה צפוי נזק משמעותי. מובן כי הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירה היו פסולות והנאשמים יכלו להבין שמעשיהם פסולים.

21. לאור כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי מתחם הענישה ההולם נמצא בין 3 עד 7 שנות מאסר.

22. מבחינת שיקולי ענישה ספציפיים בתוך המתחם יש לציין לקולא את העובדה ששני הנאשמים הודו בשלב מקדמי מאוד של ההליך וחסכו זמן רב למערכת המשפט. בנוסף יש לראות בהודאתם קבלת אחריות אמיתית על מעשיהם. שני הנאשמים באים מרקע דל. לחומרה בנוסף יצוין עברם הפלילי המכביד של כל אחד מן הנאשמים.

23. יש עוד מקום לאבחון, במידת מה, בין שני הנאשמים כאשר הנאשם 1 היה זה שבפועל החזיק את הנשק, דרך אותו ומעשיו הביאו לשימוש בו. יוער עוד כי לא מצאתי מקום להקל יתר על המידה עם הנאשם 2 עקב העובדה שהוא נפצע מהירי כיוון שהוא נושא באחריות ליצירת המצב ממנו נפגע.

24. הגעתי למסקנה שיש להשית על הנאשמים 1 ו-2 עונשים כדלקמן:

הנאשם 1

(1) 4.5 שנות מאסר בפועל מהם תנוכה תקופת מעצרו מיום 24.11.15.

(2) 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שיופעל במידה ויעבור עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.

(3) פיצוי בסך כולל של 5,000 ₪ ישולם למתלוננים יחד (באמצעות המתלון בשארה גנדור) עד ליום 30.12.16.

הנאשם 2

- (1) 4 שנות מאסר בפועל מהם תנוכה תקופת מעצרו מיום 27.9.15.
- (2) יופעל המאסר על תנאי בן 6 חודשים מת"פ 13649-03-14 - מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר.
- (3) 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שיופעל במידה ויעבור עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.
- (4) פיצוי בסך כולל של 5,000 ₪ ישולם למתלוננים יחד (באמצעות המתלונן בשארה גנדור) עד ליום 30.12.16.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' אדר א' תשע"ו, 10 מרץ
2016, בנוכחות הצדדים.
דניאל פיש , שופט